

UWV

Kennisverslag

2019-3

Ed Berendsen
Peter Rijsburger

VOLUMEONTWIKKELINGEN 2019-I

Duiding van ontwikkelingen in de sociale zekerheid met speciale aandacht voor de gevolgen van het langer doorwerken

Kenniscentrum UWV

April 2019

Het UWV Kennisverslag is te vinden op

<https://www.uwv.nl/kennis>

Voor vragen over de publicatie:

telefoon 06-15 90 79 41

Ed Berendsen
Peter Rijnsburger

Het aantal WW-uitkeringen daalt in 2019 nog wel, maar het is goed mogelijk dat het beeld vanaf 2020 gaat veranderen.

Volumeontwikkelingen 2019-I

Samenvatting

In 2018 daalde het aantal WW-uitkeringen nog fors, maar in 2019 en 2020 verwacht het Centraal Planbureau (CPB) een vertraging van de economische groei. Dat betekent dat we na een aantal jaren van forse afname ook een keerpunt bereiken bij het aantal WW-uitkeringen. De daling komt tot stilstand. Bij de WIA zien we een steeds verdere toename van de instroom. Een oorzaak van deze toename is het langere doorwerken van oudere werknemers. Daarmee neemt niet alleen het aantal oudere werknemers toe, ook het risico om arbeidsongeschikt te worden stijgt.

Dit zijn de belangrijkste ontwikkelingen:

- In 2018 nam het aantal WW-uitkeringen met 20% af. In 2019 verwachten we dat de afname van het aantal uitkeringen met 12,5% een stuk kleiner zal zijn en in 2020 komt de daling tot stilstand.
- In 2019 worden ook de effecten van de verkorting van de WW-duur zichtbaar. Als onderdeel van de Wet werk en zekerheid (Wwz) is de maximale WW-duur tussen het eerste kwartaal van 2016 en het tweede kwartaal van 2019 verkort van 38 maanden naar 24 maanden. Mensen stromen daardoor eerder uit de WW.
- In 2018 zagen we een verdere toename van de instroom in de WIA. Dat is het gevolg van de toename van de instroom vanuit de groep mensen met een vast dienstverband (zieke werknemers): +10,7%. De instroom vanuit 2 andere herkomstgroepen (vanuit de WW en vanuit de groep mensen met een tijdelijk dienstverband) daalt.
- De stijging van de WIA-instroom komt voor het overgrote deel voor rekening van mensen in de leeftijdscategorie 60-plus. De instroom van 60-plussers stijgt in 2018 met ruim 16%. Bij de mensen jonger dan 60 jaar stijgt de instroom met maar 0,6%.
- Er zijn 2 redenen voor de toename van de instroom van oudere werknemers. Door het afschaffen van de vervroegde uittredingsregelingen werken mensen langer door en zijn er dus meer oudere werknemers. In 2018 steeg het aantal werkenden in deze groep met circa 4,2%. Daarnaast zien we ook een toename van het risico op arbeidsongeschiktheid. Dit is vooral het gevolg van het feit dat mensen van 62 jaar en ouder, de groep die voorheen nog vervroegd kon uittreden, nu hetzelfde risiconiveau hebben bereikt als de 61-jarigen. Met gemiddeld 1,5% per jaar is het risico op arbeidsongeschiktheid nog steeds laag.

Volumeontwikkelingen onder de loep

Periodiek publiceert UWV een kennisverslag waarin de volumeontwikkelingen van de socialezekerheidswetten die onder de verantwoordelijkheid van UWV vallen, worden beschreven en geduid. Dit is zo'n kennisverslag. De belangrijkste kengetallen zijn opgenomen in tabel 3. We gaan in dit verslag in het bijzonder in op de gevolgen van het langer doorwerken voor de WIA.

Ontwikkelingen in de WW

De afgelopen jaren ging het heel goed met de economie. Het gevolg was dat het aantal WW-uitkeringen in 2018 daalde met 20%, net als in 2017. Het aantal lopende WW-uitkeringen is eind 2018 gezakt tot onder de 263.000. In 2019 verandert het beeld echter. Het CPB heeft zijn verwachtingen van de economie bijgesteld en gaat uit van een groeivertraging. De verwachte economische groei voor 2019 is verlaagd van 2,2% naar 1,5%¹ en voor 2020 wordt eenzelfde percentage verwacht. Dit zal zich naar verwachting vertalen in een afvlakkende daling van het aantal WW-uitkeringen in 2019. In 2019 zal het aantal WW-uitkeringen nog met 12,5% dalen, maar we moeten ons realiseren dat dit deels het gevolg is van het effect van de verkorting van de WW-duur als onderdeel van de Wwz². In de periode 2019-2021 kent deze verkorting zijn grootste effect. In 2020 verwachten we dat de daling van het aantal WW-uitkeringen tot stilstand komt. Of de voorspelde vertraging van de economische groei in 2019 en 2020 een voorbode is van een nieuwe recessie of niet meer is dan een tijdelijk groeistagnatie moet nog blijken. Het lijkt er in ieder geval wel op dat we de conjunctuurtop hebben bereikt.

De ontwikkeling van het aantal WW-uitkeringen wordt sinds 2015 ook beïnvloed door de beleids- en uitvoeringseffecten van de Wwz, zie box 1. In eerdere UWV Kennisverslagen³ zijn we daar uitvoerig op ingegaan. Het aantal WW-uitkeringen geeft daarom geen goed beeld van de onderliggende economische ontwikkeling. De ontwikkeling van het aantal gedifferentieerde WW-uitkeringen is daar een betere graadmeter voor. In die grootheid wordt het aantal WW-uitkeringen gecorrigeerd voor het registratie-effect van de Wwz (zie box 1). Uit figuur 1 blijkt dat de daling van het aantal WW-uitkeringen begint in 2016. Maar als we naar de ontwikkeling van het aantal gedifferentieerde WW-uitkeringen kijken, blijkt er al sinds 2014 sprake te zijn van een daling, zeker als we rekening houden met het seizoenspatroon in de WW.

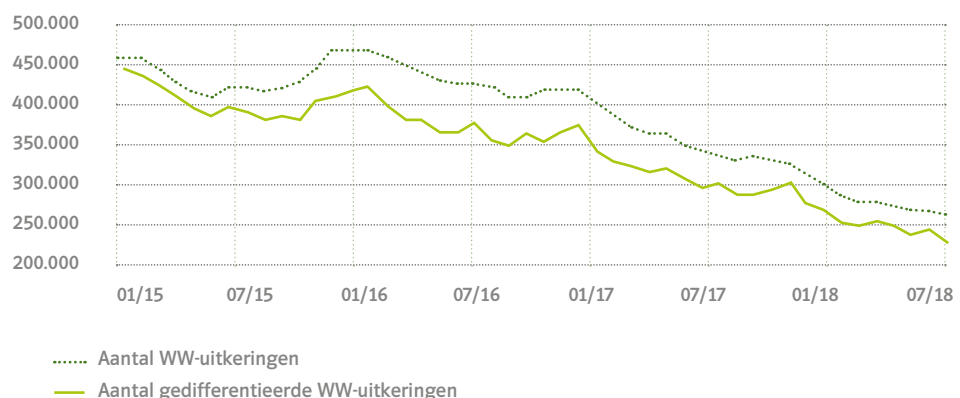
1
CPB (2019). Centraal Economisch Plan 2019. Den Haag.

2
De maximale WW-duur is tussen het eerste kwartaal van 2016 en het tweede kwartaal van 2019 verkort van maximaal 38 maanden naar maximaal 24 maanden.

3
Berendsen, E. & Akkerman, C. (2016). Wat gebeurt er met de WW? UWV Kennisverslag 2016-4. Amsterdam. en Berendsen, E. & Akkerman, C. (2016). Inkomstenverrekening in de WW. UWV Kennisverslag 2016-7. Amsterdam.

Figuur 1

ONTWIKKELING WW-UITKERINGEN

Box 1

Inkomstenverrekening WW volgens Wet werk en zekerheid

Op 1 juli 2015 werd als onderdeel van de Wwz de mogelijkheid van inkomstenverrekening ingevoerd. Vóór de invoering van de Wwz kende de WW als hoofdregel dat wanneer een WW-gerechtigde (deels) ging werken, het aantal uren dat hij of zij werkte in mindering werd gebracht op de WW-uitkering (de zogenoemde urenverrekening). De systematiek van urenverrekening leidde tot een lager totaalinkomen in de situatie dat een WW-gerechtigde het werk hervatte tegen een loon dat lager was dan de hoogte van de uitkering. Om dit financieel nadeel tegen te gaan en werkhervatting niet te ontmoedigen is deze systematiek vervangen door de systematiek van inkomstenverrekening. De invoering van inkomstenverrekening heeft een beleidseffect en een registratie-effect.

Beleidseffect

Bij inkomstenverrekening wordt een deel van de (extra) inkomsten in mindering gebracht op de uitkering, het andere deel wordt niet in mindering gebracht. Hierdoor is werkhervatting vanuit de WW altijd lonend en leeft de verwachting dat WW'ers eerder een baan zullen accepteren dan het geval was vóór invoering van de Wwz. In het vervolg zullen we dit het beleidseffect noemen. Voor de WW heeft het beleidseffect naar verwachting 2 gevolgen:

- meer werkenden met een aanvullende WW-uitkering, maar
- de WW-duur is gemiddeld langer.

Registratie-effect

Om inkomstenverrekening mogelijk te maken, is de uitvoering van de WW veranderd. De werkzoekende krijgt de WW-uitkering pas betaald na het indienen van een inkomstenopgave van de voorgaande maand. Bovendien wordt niet langer per 4 of 5 weken betaald, maar na afloop van een kalendermaand. Dit later betalen van uitkeringen heeft gevolgen voor de statistische gegevens over de WW. Een uitkering wordt bijvoorbeeld pas geregistreerd als 'beëindigd wegens werk' als duidelijk is dat het inkomen gedurende 2 maanden hoger is dan 87,5% van het maandloon (bestendigheidsvoorwaarde)⁴. In die 2 maanden keert UWV geen uitkering uit, er is sprake van een zogeheten staartnultuitkering. De uitkering is dus in feite beëindigd, maar dit wordt in een latere kalendermaand geregistreerd dan vóór de invoering van inkomstenverrekening. Dit later registreren van beëindiging van de WW-uitkering heeft geen effect op de genoten WW-duur van de uitkeringsgerechtigden. Wel leidde het in de periode waarin de urenverrekening werd vervangen door inkomstenverrekening (juli 2015 - december 2017) in de telsystematiek tot minder uitstroom en meer nultuitkeringen en als gevolg daarvan tot een stijging van het aantal WW-uitkeringen. We noemen dit het registratie-effect van inkomstenverrekening. Om te corrigeren voor het registratie-effect is een nieuwe grootheid gedefinieerd: het aantal gedifferentieerde WW-uitkeringen. Dit is het aantal WW-uitkeringen minus het aantal staartnultuitkeringen.

4 Ook andere redenen van beëindiging worden later geregistreerd bij de nieuwe wijze van uitvoering.

Ontwikkelingen bij de WIA

In 2018 is de instroom in de WIA opnieuw gestegen. De toename was met 4% ongeveer gelijk aan 2017. Het beeld bij de afzonderlijke regelingen wijkt echter af van 2017. Bij de IVA stijgt de instroom met 11,1%. Bij de WGA zien we een afnemende groei. Dit verschil wordt steeds groter.

Tabel 1

INSTROOM EN HERKOMST WIA-INSTROOM, 2015-2018

	Aantallen				Mutatie (%)		
	2015	2016	2017	2018	2016 t.o.v. 2015	2017 t.o.v. 2016	2018 t.o.v. 2017
TOTALE INSTROOM WIA	35.764	40.020	41.740	43.419	11,9%	4,3%	4,0%
- IVA	8.543	9.589	10.482	11.648	12,2%	9,3%	11,1%
-WGA	27.221	30.431	31.258	31.771	11,8%	2,7%	1,6%
NAAR HERKOMSTGROEP							
Zieke werknemers	17.519	19.488	20.831	23.068	11,2%	6,9%	10,7%
- IVA	5.505	6.013	6.565	7.577	9,2%	9,2%	15,4%
-WGA	12.014	13.475	14.266	15.491	12,2%	5,9%	8,6%
Zieke WW'ers	9.875	11.999	12.457	11.921	21,5%	3,8%	-4,3%
- IVA	1.859	2.406	2.640	2.735	29,4%	9,7%	3,6%
-WGA	8.016	9.593	9.817	9.186	19,7%	2,3%	-6,4%
Zieke flexwerkers	8.370	8.533	8.452	8.430	1,9%	-0,9%	-0,3%
- IVA	1.179	1.170	1.277	1.336	-0,8%	9,1%	4,6%
-WGA	7.191	7.363	7.175	7.094	2,4%	-2,6%	-1,1%

Als we kijken naar de herkomst van de WIA-instroom (tabel 1) dan zijn er duidelijke verschillen tussen de herkomstgroepen. De instroom vanuit de groep werkenden met een vast contract ('zieke werknemers', zie box 2) neemt toe met 10,7%. Bij de zieke WW'ers zien we juist een afname van de instroom met 4,3%. Deze afname was te verwachten omdat het aantal mensen in de WW sinds 2016 afneemt en de WIA-instroom hierop reageert met een vertraging van 2 jaar vanwege de wachttijd. De afname van de instroom vanuit de WW zal in ieder geval tot 2021 doorzetten.

Bij de instroom vanuit de groep mensen met een tijdelijk dienstverband ('zieke flexwerkers') zien we in 2018 een kleine daling van 0,3%. Dat is opmerkelijk omdat het aantal mensen met een tijdelijk contract dat verzekerd is voor de WIA al sinds 2014 fors aan het stijgen is: in 2014 met 5,4%, in 2015 met 6,1% en in 2016 met 2,3% (bron: UWV). Dat betekent dat de instroomkans bij de flexwerkers afneemt. De achtergrond daarvan is nog onduidelijk en gaan we nader onderzoeken.

Box 2

WIA-regelingen en -herkomstgroepen

De WIA kent 2 regelingen:

- Inkomensvoorziening volledig arbeidsongeschikten (IVA) voor mensen die volledig en duurzaam arbeidsongeschikt zijn.
- Werkhervatting gedeeltelijk arbeidsongeschikten (WGA) voor mensen die gedeeltelijk arbeidsongeschikt zijn (ongeveer een derde van de WGA'ers) of volledig arbeidsongeschikt met kans op verbetering van het arbeidsvermogen (ongeveer twee derde).

Binnen de WIA onderscheiden we in dit artikel 3 herkomstgroepen:

- Zieke werknemers: mensen die een dienstverband hebben op het moment dat zij ziek worden en dit gedurende de eerste 2 ziektejaren behouden. De

begeleiding en re-integratie van deze groep valt onder verantwoordelijkheid van de werkgever.

- Zieke WW'ers: mensen die ziek worden terwijl ze een WW-uitkering hebben. De begeleiding en re-integratie van deze groep valt onder verantwoordelijkheid van UWW (de zogenaamde vangnet-Ziektewet groep).
- Zieke flexwerkers: deze groep bestaat uit eindedienstverbanders (mensen die aan het eind van hun dienstverband ziek zijn of ziek worden binnen 4 weken daarna en zieke uitzendkrachten (idem voor mensen met een uitzendbaan). De begeleiding en re-integratie van deze groep valt onder verantwoordelijkheid van UWW (de zogenaamde vangnet-Ziektewet groep).

Bij alle drie de herkomstgroepen wijkt de ontwikkeling bij de IVA fors af van de ontwikkeling bij de WGA. En bij de zieke werknemers zien we in 2018 zelfs een toename van de instroom in de IVA met 15,4%. Verder constateren we dat de toename in de IVA geconcentreerd is bij 60-plussers. Als oudere werknemers arbeidsongeschikt worden is de kans groter dat zij volledig arbeidsongeschikt worden. Bovendien geldt dat bij oudere werknemers beperkingen verhoudingsgewijs vaker duurzaam zullen zijn. Deze uiteenlopende ontwikkeling is dus vooral een effect van het langer doorwerken als gevolg van de verhoging van de pensioenleeftijd. Dit effect is het grootst bij de instroom van mensen met een vast contract.

Gevolgen van het langer doorwerken voor de WIA

In het afgelopen decennium zijn de regelingen voor vervroegd uittreden afgeschaft en sinds 2013 wordt de pensioenleeftijd stap voor stap verhoogd. Als gevolg daarvan neemt het aantal werkenden in de leeftijdscategorie 60-plus sterk toe. Naast de positieve effecten daarvan zijn er ook negatieve effecten: het beroep op de WIA stijgt. We hebben hier al eerder over gepubliceerd⁵. We kunnen nu de analyse van het effect van de verhoging van de pensioenleeftijd updaten voor 2018.

Als mensen langer doorwerken zijn 3 effecten van belang:

- 1 Het aantal oudere werknemers neemt toe, dus zal onder gelijke omstandigheden de instroom vanuit deze groep naar rato stijgen.
- 2 De kans op arbeidsongeschiktheid neemt toe met het stijgen van de leeftijd. Als mensen langer doorwerken kan voor deze groep de kans op arbeidsongeschiktheid ook verder toenemen.

5 Berendsen, E., Rijnsburger, P., UWW Kennisverslag 2017-8: Volumeontwikkelingen. Amsterdam (2017) en Berendsen, E., Deursen, C. van, Analyse WIA-instroom; waardoor steeg de WIA-instroom van zieke werknemers in 2016? UWW-rapport, Amsterdam (2018).

6

Voor de instroom van 60- tot 65-jarigen in de WIA is het aantal verzekerden in de leeftijdscategorie 58 tot 63 jaar van 2 jaar daarvoor van belang. Dit in verband met de 2 jaar wachttijd bij de WIA. Onder 2017 staat daarom het aantal verzekerden van 2015, enzovoort.

3 De duur van de uitkering wordt langer, omdat mensen later met pensioen gaan. Daardoor neemt het aantal WIA-uitkeringen toe. Dit geldt overigens voor alle arbeidsongeschikten, dus ook die in de WAO, WAZ en Wajong.

Hoewel het derde effect substantieel is, kijken we nu alleen naar de eerste 2 effecten.

In tabel 2 zijn de belangrijkste grootheden weergegeven.

Tabel 2

WIA, VERZEKERDEN, INSTROOM EN INSTROOMRISICO NAAR LEEFTIJD*

	Aantallen					Mutatie (%)			
	2015	2016	2017	2018	2019 ^e	2016 t.o.v. 2015	2017 t.o.v. 2016	2018 t.o.v. 2017	2019 ^e t.o.v. 2018
Verzekerden (miljoen) ⁶	7,21	7,25	7,31	7,34	7,49	0,6%	0,7%	0,5%	2,1%
• Jonger dan 58 jaar	6,53	6,54	6,57	6,57	6,69	0,1%	0,4%	0,1%	1,8%
• 58 – 63 jaar	0,68	0,71	0,74	0,77	0,80	4,5%	3,9%	4,2%	4,0%
Instroom WIA (x 1.000)	35,8	40,1	41,8	43,4	44,8	11,7%	4,3%	4,1%	3%
• Jonger dan 60 jaar	29,8	32,5	33,2	33,4	34,0	9,1%	2,2%	0,6%	2%
• 60 – 65 jaar	6,0	7,6	8,6	10,0	10,8	26,7%	13,2%	16,3%	8%
Instroomrisico WIA (%)	0,50	0,55	0,57	0,59	0,60	11,1%	3,5%	3,6%	1%
• Jonger dan 60 jaar	0,46	0,50	0,51	0,51	0,51	8,9%	1,8%	0,5%	0%
• 60 – 65 jaar	0,88	1,06	1,16	1,29	1,34	21,2%	8,9%	11,6%	4%

* Alle cijfers voor 2019 zijn geschatte cijfers.

7

Het aantal verzekerden voor de WIA kan op verschillende manieren toenemen. Ten eerste zijn er de schoolverlaters. Daarnaast zitten er mensen in de bijstand. Als de economie aantrekt vindt een groter deel werk, waardoor ze verzekerd worden voor de werknemersverzekeringen WW en WIA. En dan is er nog de groep ontmoedigden of niet-uitkeringsgerechtigden. Zij zijn door de crisis zo ontmoedigd dat zij niet meer beschikbaar zijn voor de arbeidsmarkt. Wanneer de economie aantrekt vindt een deel van hen weer een weg naar de arbeidsmarkt.

Het aantal verzekerden jonger dan 58 jaar nam pas in 2017 (2019 in de tabel) toe. Onder invloed van de aantrekkende economie steeg het aantal verzekerden met 1,8%⁷. Daarvoor was het aantal vrij stabiel. Bij de 58- tot 63-jarigen steeg het aantal verzekerden met jaarlijks circa 4% een stuk sterker. Onder gelijke omstandigheden betekent dit dat de instroom in de WIA van 60-plussers jaarlijks ook met ten minste 4% zal stijgen. Tabel 2 laat zien dat we dit ook kunnen verwachten in 2019.

Het aantal verzekerden voor de WIA in de leeftijd van 58 tot 63 jaar nam dus jaarlijks met circa 4% toe. De instroom van 60-plussers steeg echter veel sneller, in 2018 met ruim 16%. Het verschil tussen deze 2 percentages is de stijging van het instroomrisico⁸. Tabel 2 laat zien dat het gemiddelde risico bij de 60-plussers in 2018 is toegenomen met 11,6%. Dat is een grotere toename dan in 2017. De stijging van het gemiddelde risico betekent niet dat het instroomrisico per leeftijdsjaar in gelijke mate toeneemt. In figuur 2 is de ontwikkeling weergegeven voor het instroomrisico per leeftijdsjaar.

8

Als maat voor het instroomrisico gebruiken we het instroompercentage, dat gedefinieerd is als de instroom in het gegeven jaar gedeeld door het aantal verzekerden twee jaar eerder: $\text{Instroompercentage}(t) = \text{Instroom}(t) / \text{Verzekerden}(t-2) * 100\%$.

9

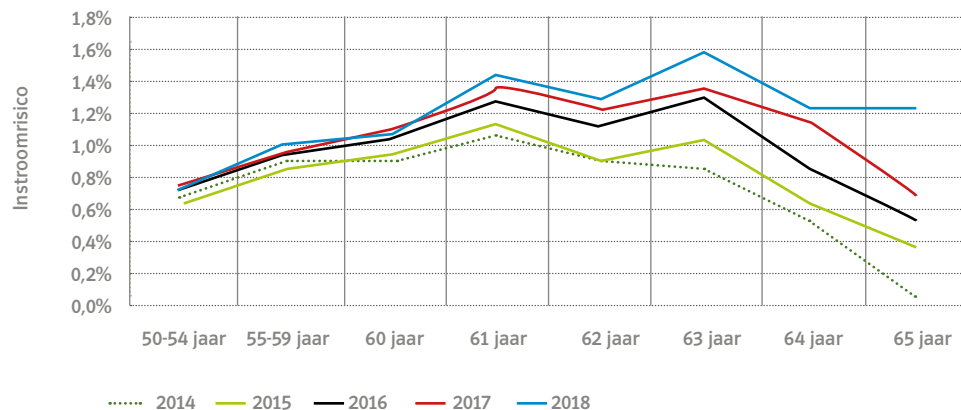
Berendsen, E., Deursen, C. van, Analyse WIA-instroom; waardoor steeg de WIA-instroom van zieke werknemers in 2016? UWV-rapport, Amsterdam (2018). De conclusie daar was dat de stijging geconcentreerd was bij de mensen met een vast contract in de bedrijfstakken van de (semi) overheid en de financiële dienstverlening. Ook werd een relatie gelegd met grote reorganisaties.

Een aantal dingen valt op:

- Het instroomrisico stijgt met het toenemen van de leeftijd maar bereikt bij circa 61 jaar een maximum. Tot 2014 nam het risico voor mensen ouder dan 61 jaar af.
- Na 2014 zien we dat het instroomrisico voor mensen ouder dan 61 jaar stijgt, maar het wordt niet hoger dan het niveau van de 61-jarigen. In 2018 is het instroomrisico van de 62- tot 65-jarigen vergelijkbaar geworden met het risico van de 61-jarigen.
- In 2016 gaat het instroomrisico over de hele linie omhoog. De achtergronden hiervan zijn beschreven in het rapport 'Analyse WIA-instroom; waardoor steeg de WIA-instroom van zieke werknemers in 2016?'⁹
- Het maximale leeftijdsspecifieke instroomrisico is in 2018 gestegen tot circa 1,5%.

Figuur 2

INSTROOMRISICO WIA NAAR LEEFTIJD 50-65 jaar, 2014-2018¹⁰

10

De ontwikkeling in figuur 2 en ook het instroomrisico in tabel 2 wijkt af van eerdere publicaties over dit onderwerp (zie voetnoot 5). De reden daarvoor is dat we een iets andere definitie van het aantal verzekerden hanteren. Bij het aantal mensen in de WW gaan we uit van het gemiddelde WW-bestand in een jaar in tegenstelling tot eerder de ultimostand.

Hoe moeten we dit interpreteren? De stijging van het instroomrisico bij een toenemende leeftijd ligt voor de hand. Naarmate mensen ouder worden neemt de kans op gebreken en dus arbeidsongeschiktheid toe. Het instroomrisico loopt op tot circa 61 jaar. In het verleden daalde het instroomrisico daarna weer. De reden daarvoor is dat mensen met (een groter risico op) gezondheidsproblemen vervroegd met pensioen konden via een vervroegde-uittreedingsregeling. De mensen die bleven doorwerken, waren de mensen zonder gezondheidsproblemen met een relatief laag risico op arbeidsongeschiktheid (healthy-workereffect). Na het afschaffen van vervroegde-uittreedingsregelingen werken alle mensen langer door, en dus ook de mensen met een gezondheidsrisico. Hierdoor verdwijnt het healthy-workereffect en stijgt het gemiddelde instroomrisico voor de ouderen geleidelijk. In 2018 zou je kunnen concluderen dat dat inmiddels gebeurd is voor de leeftijdsgroepen t/m 65 jaar. Vanaf 2019 komt hier de instroom van 66-jarigen bij omdat de pensioenleeftijd naar 66 jaar en 4 maanden gaat.

De vraag is nu of het risico van de 62- tot 65-jarigen de komende jaren groter wordt dan het risico van de 61-jarigen. Mogelijk zien we bij de 63-jarigen in 2018 een eerste indicatie dat het risico verder kan stijgen, maar dat kan ook een toevallige schommeling zijn. Wat we wel uit de ontwikkeling in 2018 kunnen opmaken is dat het maximale arbeidsongeschiktheidsrisico voor de hele groep 61- tot 65-jarigen gestegen is. Het maximale risico ligt nu bij ongeveer 1,5% per jaar tegen ongeveer 1,3% in 2017. Waarom dit gebeurt is nog onduidelijk. Wat uiteindelijk de gevolgen zijn van het verhogen van de pensioenleeftijd voor de WIA valt nog niet te zeggen.

Tabel 3

KENGETALLEN SOCIALE ZEKERHEID, 2015-2019*

	2015 x 1.000	2016 x 1.000	2017 x 1.000	2018 x 1.000	2019 raming x 1.000
WW					
Instroom	583,7	491,0	390,2	335,5	330,0
Uitstroom	578,7	524,9	472,2	402,7	363,0
Lopende uitkeringen	445,9	412,0	330,0	262,7	230,0
Gedifferentieerde uitkeringen**	405,1	362,5	288,1	229,7	210,0
Uitkeringsjaren	338,9	332,7	291,0	241,3	209,4
WIA					
Instroom	35,8	40,0	41,7	43,4	44,8
Uitstroom	16,1	16,6	18,4	18,8	19,6
Lopende uitkeringen	229,6	253,4	276,7	302,5	327,7
Uitkeringsjaren	187,8	207,1	227,3	247,3	269,8
WAO					
Instroom	0,9	0,7	0,7	0,7	0,7
Uitstroom	28,8	22,8	21,0	20,3	17,6
Lopende uitkeringen	315,1	293,0	272,6	253,6	236,6
Uitkeringsjaren	267,7	249,0	232,5	217,1	203,3
WAZ					
Instroom	0,1	0,1	0,1	0,0	0,0
Uitstroom	2,1	1,6	1,5	1,3	1,1
Lopende uitkeringen	15,1	13,5	12,1	10,8	9,7
Uitkeringsjaren	12,4	11,0	9,9	8,8	7,9
Wajong					
Instroom***	4,5	4,2	4,7	5,2	4,9
Uitstroom	6,3	6,1	6,1	6,3	6,2
Lopende uitkeringen	248,8	247,1	245,8	245,1	243,9
Uitkeringsjaren****	203,7	203,7	203,3	204,3	204,4
Vangnet-Ziektewet*****					
Instroom	204,3	236,0	251,7	282,6	290,0
Uitkeringsjaren	88,0	87,3	89,7	94,7	94,7

* Ramingen zijn gebaseerd op het Centraal Economisch Plan 2019 (CPB).

** Gedifferentieerde uitkeringen = lopende WW-uitkeringen - staartnuluutkeringen.

*** In 2015 is de Participatiewet ingevoerd waardoor er alleen nog instroom in de Wajong is van zogenaamde heropende Wajong-rechten en van mensen die duurzaam geen arbeidsmogelijkheden hebben.

**** Exclusief Wajongers werkzaam in sociale werkplaatsen.

***** Exclusief eigenrisicodragers (ERD). De aantallen van de overige wetten zijn inclusief ERD.

Bron: UWV.

